

flygtninge køber imidlertid deres møbler på f.eks. loppemarkeder eller måske sågar »varme varer«, og det sparede beløb går herefter i flygtningens egen lomme og ikke tilbage i kommunens kasse.

Det er efter spørgerens opfattelse forkert, når der ikke stilles krav om kvitteringer, men i stedet bare udleveres en pose penge til flygtningene, som de så selv kan disponere over. Det med aldrig at skulle vise kvitteringer skulle jo nødigt gå hen og blive en kedelig vane.

Det er ej heller næppe i overensstemmelse med intentionerne om at ville lære flygtningene, hvordan det danske samfund fungerer, at det første man lærer dem, er, at de ikke skal stille med kvitteringer for deres køb. Integrationsministeren vil formentlig være enig heri.

På den baggrund er spørgeren interesseret i at få oplyst, om det er i overensstemmelse med god forvaltning af offentlige midler, ikke at kræve kvitteringer eller anden dokumentation for midler, der er udbetalt til indkøb af indbo og andet, som det er tilfældet i den beskrevne sag.

Svar (5/11 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har til brug for min besvarelse anmodet Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration om en udtalelse. Ministeriet har oplyst følgende:

»Efter integrationslovens kapitel 6 kan kommunerne yde hjælp i særlige tilfælde til udlændinge, som måtte have behov herfor, og ikke selv kan afholde udgiften. Hjælp i særlige tilfælde omfatter bl.a. hjælp til enkeltudgifter, herunder hjælp til indkøb af møbler og gardiner i forbindelse med etablering.

Det er kommunalbestyrelsens ansvar at administrere integrationslovens bestemmelser om hjælp i særlige tilfælde. Staten yder 75 pct.'s refusion af kommunalbestyrelsens udgifter til hjælp i særlige tilfælde.

Når kommunalbestyrelsen yder hjælp i særlige tilfælde skal der normalt foreligge dokumentation på personsagen for de afholdte udgifter i form af kvitteringer. I sager om hjælp til enkeltudgifter og løbende udgifter kan kommunalbestyrelsen dog beslutte, at det ikke er nødvendigt, at

der i sagen er dokumentation for, hvorledes hjælpen af anvendt.

Disse lempeligere krav til dokumentation for afholdte udgifter til enkeltudgifter og løbende udgifter gælder inden for en beløbsgrænse, som kommunen fastsætter. Beløbsgrænsen kan dog højst være på 3.000 kr. pr. udbetaling ved enkeltudgifter og på højest 1.000 kr. pr. måned ved løbende udgifter. De enkelte personsager skal dog fortsat være dokumenteret på sædvanlig vis, dvs. de skal indeholde oplysninger om den enkelte udlænding, opfølgning, indkomstforhold m.v. Det bemærkes, at disse bestemmelser også gør sig gældende for udgifter til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

De lempeligere regler for så vidt angår dokumentation blev indføjet i regnskabsbekendtgørelserne på det sociale område og på integrationsområdet i 2000. Baggrunden herfor var, at der efter aftale mellem Socialministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Socialchefforeningen samt Rigsrevisionen i perioden 1. juli 1998 til 31. december 1999 blev indført mulighed for at iværksætte forsøg i kommunerne om en lempelse af dokumentationen – både ved beregning/udmåling af de sociale ydelser (behovsvurderingen), samt for dokumentation for det bevilgede (kvittering) ved visse ydelser. Den enkelte kommunalbestyrelse fik med forsøget mulighed for at yde økonomisk hjælp til afholdelse af enkeltudgifter uden der skulle foreligge dokumentation på personsagen i form af kvitteringer, såfremt beløbsgrænsen på 3.000 kr. pr. udbetaling ikke blev overskredet.

Fra kommunal side blev det bl.a. fremført, at det ofte var vanskeligt at fremskaffe kvitteringer for køb af brugt udstyr – f.eks. på loppemarkeder og lignende.

Forsøget blev evalueret, og på dette grundlag blev det besluttet at indføje forsøgsreglerne i regnskabsbekendtgørelserne på det sociale område og på integrationsområde, dog således at det blev en valgmulighed. Ved anvendelse af de lempeligere dokumentationskrav forudsættes dog, at den kommunale revision tages med på råd i det omfang kommunerne vil benytte reglerne.

Kommunalbestyrelserne kan således beslutte at yde hjælp til enkeltudgifter uden dokumentation i form af kvittering, såfremt beløbsgrænsen på 3.000 kr. pr. udbetaling ikke overstiges.«